

83. Nu har tystnat den ljuvliga sången

*Nu har tystnat den ljuv-li-ga sången, Som jag hör - de så of - ta bland
 fåg-lar-nas röst, Nu jag saknar de ljuv - li - ga or - den, Som du
 ta - la - de mig och mitt hjärta tilltröst. Ingen gläd-je för mitt hjärta, Ingen
 li - sa för min smärta, Ty nu ser jag att din kärlek är för - bi. Ingen bi.*

<p>2. Du har låtit din kärlek försvinna,
Liksom molnen de försvinna uppå him-
melen den blå.
Du har låtit mitt hjärta förnimma.
Att det var din fulla mening, att du ville
mig försmå.
För så många gossar, hala,
Och så söta ord de tala,
Och jag vet, att de ämna svika mig.</p>	<p>4. Om jag ägde mång' tusen på tusen.
Och jag blänkte av silver och det rö-
daste guld,
Då vore jag väl ej av dig förskjuten,
Ty då vore jag en vän, som var trogen
och huld.
Men jag är ej övergiven,
Fast jag fattiger är bliven,
Ty det haver jag ej själver mig utvalt.</p>
<p>3. Sök dina vänner och sök ibland de rike!
De ha penningar, som skylar mång' tu-
sende fel.
Ty där finner du säkert din like,
Bland de fattiga flickorna vill du ej hava
del.
Men si, alla rikedomar
Vill jag likna vid en blomma,
Som om aftonen vissnar omkull.</p>	<p>5. Nu har tystnat min tunga till att sjunga,
Till att teckna dessa rader till dig, min
lilla vän,
Nu har kärlekens sol börjat slockna,
Och jag uti ditt hjärta ej mera är känd.
Ingen glädje för mitt hjärta,
Ingen lisa för min smärta,
Ty nu ser jag, att din kärlek är förbi.</p>